

Towards a new education. Edited by William Boyd. London—New-York: Alfred A. Knopf. 1930.

Ez az 500 lapra terjedő összefoglaló mű mesteri beszámoló az Új Nevelés Világligájának 1929-ben tartott kongresszusáról. A könyv fejezetei a következők: 1. A civilizáció változása és a nevelés. Úttörő iskolák és az alkotó új nevelés. 2. Az élő tanító. Módszerek, tanmenet, vizsgák, tesztek. 3. A nevelés társadalmi háttere. Az otthon, a társadalom újjáalakítása, nemzetközi megértés. 4. Az új lélektan. A gyermek és az egyéni lélektan. Szintézis. Filozófiai háttér.

A nagy gonddal és alapos bevezetések által szellemben is ügyesen összefogott sokrétű munka bőven foglalkozik magyar vonatkozásban Kenyeres Elemér beszámolójával a magyar vizsgakérdésről, amely nemzetközi szempontból soktanulmányos tartalmaz, másrészt a Családi Iskolák az úttörő iskolák közé sorolva, kiemeli jellegzetes vonásait (34—36. l.).

A könyv a haladó pedagógia mai állásáról legmesszebbmenőleg tájékoztat. Elmondhatjuk róla, hogy a pedagógiai szakkönyvtár a maga nemében páratlan standard-művel gyarapodott.

Nemesné M. Márta.

Elliot D. Smith: Psychologie für Vorgesetzte. 1930, 275 l.

Ez az érdekes, sőt némiképp izgató című munka német fordításban Amerikából került az óvilágba, ami már eleve sejteni engedje jellegét. S valóban az amerikai szerző gyakorlati, szinte egyoldalúan ipari beállításban és vonatkozásaiban tárgyalja a kérdést: a munkavezető és munkás viszonylatában, nem pedig a mi európai elképzelésünk szerint: hogy a főnököknek, előljáróknak milyen lélektani ismeretekre és eljárásokra van szükségük alárendeltjeikkel, illetőleg munkatársaikkal szemben. Ám azért e könyv elolvasása így is tanulságos két szempontból: bepillantást enged az ú. n. *efficiency* felfokozására amott irányuló törekvésekre, közvetve pedig a szellemi munkálkodás mélyítésére, eredményesebbé tételére is enged egynéhány következtetést. Szerzőnk eredetileg gyári munkás volt, majd a bírói pályán működött, ma pedig egy gyár osztályvezetője és a Harvard-College magántanára (igazi amerikai karrier). Ebből a színdús gyakorlatból nőtt ki könyve, amelynek bevallott célja: a vezetésre hivatottakat a vezetésre alkalmassá tenni, hogy a reájuk bízott emberek tudásuk és munkateljesítményük legjavát adják, s hogy e fontos cél érdekében az egyénben és társadalomban a belső gátlások és viszályok kiküszöböltessenek. A könyv a következő két fejezetre oszlik: miért olyanok az emberek, mint aminők, szokások és kezelésük, szokás és gondolkodás, a személyiség erői, önmagunk ellenőrzésének problémája, a csoport hatása az iparban, a konfliktusok kiküszöbölése (integrálása); függelék: a gyakorlati pszichológia tanulmányozására szolgáló útmutatások, amelyben szerzőnk kifejti, hogy a pszichológiai elmélet (könyv) hogyan alkalmazható sikerrel a gyakorlatban. Pedagógiai szempontból a 2. fejezet: szokások és kezelésük (17—46. l.) leginkább figyelemre méltó. Itt a „gyakorlat teszi a mestert” közhely előrebocsátása után a szokások megjavítására a következő tízparan-